

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1963

En julehilsen fra TRYHØJSKOLE

--- for lykken er vel ikke altid, hvad man ser,
men mere, hvad man håber på og tror.
Den skabes ikke kun af, hvad der sker.
Den på så mange skjulte ting beror. ---

Du er så klog og dygtig og så sikker på din hånd,
- men lykken - selve lykken, den er skabt af ånd.

S.A.Sørensen.

Det er -

En krop, drifter, instinkter, liv og død. Hvad er det? - Det er dyret!
Krop og ånd. Stof og kræfter. Barmhjertighed og had. Tro og tvivl. Godhed og ondskab.
Tilgivelse og hævn. Giversind og gerrighed. Flid og dovenskab. Trofasthed og svig.
Karakter og slaphed. Venskab og fjendskab. Guld og glimmer. Kunst og fidus. Mildhed
og trods. Udholdenhed og ærgrelse. Tjenersind og kræve-sind. Taknemmelighed og u-
taknemmelighed. Sandhed og løgn. Frihed og undertrykkelse. Mod og angst. Brodersind
og egoisme. Visdom og dumhed. Opbygning og ødelæggelse. Brug og misbrug. Magt og af-
magt. Liv og død.

Hvad er det? Det er mennesket!
Sandheden. Retfærdigheden. Kærligheden. Næden. livet.
Hvad er det? Det er Gud! - -

P. Sejlund Sørensen.

I den gamle indiske sanskritlitteratur findes et citat: (frit oversat)
"For gårsdagen er bare en drøm, og morgendagen bare et udsyn,
men lever jeg dagen i dag på rette måde,
vil det gøre gårsdagen til en lykke-drøm og morgendagen til et håbets udsyn.
Se derfor til, hvordan dagen i dag leves."

Det er ord, der taler stærkt til sygeplejersken af i dag. Sygeplejen har haft både
drømme og udsyn, og mange vil erkende, at disse drømme har let ved at svinde med mor-
gendagen. Men måske er det godt på den måde: Florence Nightingale, som er en af de
kvinder, der har haft størst udsyn, har sagt: Sygeplejersken må holde fast ved sine
idealiser, men må forandre mange af sine metoder. Og det erkender vi nu. Min genera-
tion var opfyldt af tanken om at gøre noget for patienten, - måske var det dette, der
fik os til at gå i gang. Vi gjorde alt for patienten: vaskede ham, gav ham mad, me-
dicin, læste for ham, gøttede hans ønsker. Vi fortalte ikke hvorfor. Vi tænkte: han
vil ikke forstå det alligevel. Vi ved nu, at på dette punkt må vi ændre program.
Patienterne har fulgt os op, de har læst mere, ved mere, forlanger, at vi skal gøre
den meddelagtige i, hvordan vi venter, tror og håber, de skal bringes til helbredelse,
tilbage til hverdagen og uafhængigheden igen.

Morgendagens udsyn må være: Vi må arbejde med patienten - ikke for.
Med de gamle idealer bag os må vi tro på, at fremtiden vil give os den rigtige
placering mellem patienterne.

Margrethe Hansen.

Som I sikkert har erfaret, sendte medicinaldirektøren i sommer et opråb til alle
hospitaller og institutioner om med velvilje at behandle en evt. orlovansøgning fra
en på institutionen ansat sygeplejerske, som kunne tænke sig at binde sig for
et år for at kunne række en hjælpende hånd ved "Det Danske Undervisningshospital i
Leopoldville under Dansk Røde Kors".

Jeg følte mig straks meget fristet til at søge stillingen som sygeplejelærerinde -
samt påtage mig undervisningen i legemsøvelser for de congolesiske sygeplejeelever.
Men det skulle jo være til 1. okt. 1963, og da jeg ikke kunne sætte Try højskole i fer-
legenhed, måtte jeg prøve på at søge dispensation til den 1. jan. 1964, hvilket jeg
slet ikke turde tro på kunne lade sig gøre. Stor var da overraskelsen, da jeg fik at
vide, at jeg var antaget for et år fra den 1. jan. 1964.

Det er naturligvis med en blanding af spænding og glæde, man ser hen til "dette".
Kan man nu også slå til til de store krav, der stilles til en? Det må man kun håbe
på og bede til.

Den 2. jan. skal jeg flyve til Congo. Min adresse i 1964 vil da være:
"Det Danske Undervisningshospital" i Leopoldville, Congo. "Croix Rouge Danoise".
Karen Thranø.

I vor nye gymnastiksal er sydgavlen af glas. Den består af 52 ruder i forskellige størrelser og med forskellige farver. De sparsomme solstråler her ind under jul kan frembylle det smukkeste farvespil, når de glimtvis titter ind.- Så skønt er det, at det får mig til at tænke på Chr. Richardts dejlige vers om farverne i et maleri:

"Derfor kan vort øje glædes ved et billeds farvepragt,
ti det lys, hvori det klædes, er naturens egen dragt."

Inger Larsen.

Et lille ord man ej må glemme - hverken ude eller hjemme.
Det lille ord man let kan hemme, men burde altid fremme.
Så let det bliver til et ak, men skulle altid være tak.
- - For i taknemligheden vokser næstekærligheden,-
skaber grobund for freden og gør verden for os alle til et Eden.

Jens Sigurd Pedersen.

Try højskole - siden sidst.- Kære gamle Try-elever!

"Følg ej med strømmen, men følg med tiden, hvis du vil holde dig ung i striden.
Kan strømmen ta dig, da vil den sluge dig. Går tiden fra dig, kan den ej bruge dig."

Dette Høstrup-vers ville man vel næppe citere, hvis et menneske fyldte 90; men når Try højskole ved november-tide i 1963 passerede de 90 år, er citatet vel placeret - først og fremmest som en påmindelse til os, der for tiden tjener den 90-årige skole. Gør vi det lette ved især at tilbyde det, som "folket vil ha", - så følger vi bare med strømmen.- Eller gør vi det rette ved at leve og tilbyde det, som det sandt folkelige kræver af os? Følger vi med tiden i god forstand ved at skabe tidssvarende rammer og fylde dem med undervisning og liv, der går midt ind i vor egen tids problemer og muligheder, men med organisk sammenhæng til de kulturelle og åndelige værdier, som fortiden gav os i arv?- Ja, det er den piskesnart, som Høstrups vers er for os, for selv om vi nok kan sige med sandhed, at det er det, vi stræber efter, så ved vi jo også, at skolearbejdet - som træet - skal dømmes på dets frugter. Og her er der jo andre, der skal dømmes - ikke mindst skolens gamle elever. - - -

1963 var et begivenhedsrigt år for os på Try højskole. Den største synlige "frugt" var vor nye gymnastiksal. Igen har vor gode ven og gamle Ry-elev, arkitekt Enggård, Viborg, været vor rådgiver, og resultatet er vi meget glade for. At salen så blev taget i brug første gang, da Hilda og jeg d. 30. aug. holdt sølvbryllup, gav os mulighed for at holde en dejlig fest med slægt, venner, naboer, medarbejdere og efterårselever, ja, det gjorde, at festen fik de skønnest mulige rammer.- Iøvrigt: hjertelig tak til alle, der glædede os med hilsen eller gave til denne vor festdag.

Årets to kursus talte 63 og 66 elever, og de arbejdede grundigt og gay os grundigt med arbejde, og sådan skal det være. Forårsholdet valgte Karen Margr. Christensen, Jerup, som dets repræsentant i elevforeningen, og efterårsholdet valgte Jenny Brix Christiansen, Flanenskjold.- For første gang slog vi elevnædet og efterårsmødet sammen og havde en festlig og frugtbar dag med fhv. undervisningsmin. Jørgen Jørgensen som taler.- I 1964 bliver elev- og efterårsmødet onsdag d. 16. sept., og som taler kommer Tage Albertsen, som mange elevhold ikke glemmer fra hans foredrag om økonomi, men ved efterårsmødet vil han tale om dansk lune og humor og senere om besættelsestid og frihedskamp, og der er måske mere samhørighed mellem de to emner, end man umiddelbart aner.- Sæt mærke ved dagen i kalenderen og nød talrigt fren, så vi kan se, hvad den nye sal kan rumme! Ønsker man at købe aftensmad, send så lige et kort i forvejen!

Som andetsteds nævnt, rejser sygepl. lærerinde Karen Thrane til Congo fra nytår, og som afløser skal vi bl.a. have en af vore gamle elever, Martha Johansen (1957/58).- Ellers står alt ved det gamle; men får vi lov, og finder vi penge dertil, skal vi i 1964 i gang med byggeri igen: en ny og større kavalerfløj, der bl.a. skal rumme 2 lærerindelejligheder, elevværelser og et kemi-fysik-lokale. Vi prøver altså at følge med tiden.

Vi vil også gerne prøve at følge I gamle elever - derfor dette julebrev;- men hvis I også gerne vil prøve at følge os, neddel os da nye adresser og evt. nye efternavne!! - Besøg, breve og hilsener er altid kærkomne.

P. Sejlund Sørensen.

Elevforeningen har stadig giro nr. 34890 og stadig øbbe i kassen, så små eller større bidrag er velkommen til hjælp til udsendelse af julebrevene.

Jens Sigurd Pedersen, kasserer.

Med tak for alt godt i 1963 sender vi herved vore bedste hilsener med ønsket om en glædelig jul og et godt, velsignet nytår.-

Margrethe Hansen, Karen Thrane, Inger Larsen, Anna og Jens Sigurd Pedersen,

S.A. Sørensen, Henning Larsen, Hilda og P. Sejlund Sørensen.